

Afscheidsspeech majoor Leo Roijackers

Generaals, kolonels, collega's, vrienden en mijn familie,

Fijn dat jullie er allemaal zijn vandaag en ondanks dat best veel collega's door dienst of uitzending verhinderd zijn, is het toch gezellig druk geworden.

Aan alles zit een begin en een einde en dat einde is er voor mij nu gekomen als actieve militair.

Afscheid nemen als militair na bijna 41 jaar valt mij zwaar en ik kan melden dat het afhangen van de wapenrok best vreemd voor me is.

Na 35 jaar KCT met groene baret zal het straks een beetje kaal aanvoelen.

Als ik dan naar mijn loopbaan kijk heb ik feitelijk altijd gedaan wat ik leuk vond en heb ook geen functies gehad waarin ik het niet naar mijn zin had.

Eerst als onderofficier waar ik startte na de KMS bij het 11e bat GG in Arnhem, waar ik de eerste ervaringen heb opgedaan en na mijn eerste uitzending vond ik dat het tijd werd (1982) voor het KCT, want dat vond ik het ultieme haalbare bij de Landmacht en dat moest het gewoon worden.

Leuke functies bij het KCT, Pantserstorm/gevechtscursus, 104 wrnverkie.

Later instr ECO. En in 1988 de opleiding tot para-instructeur en para-springen was ook wel mijn dingetje. Zelfs in de parawedstrijdsport met mentor Adjutant Charlie Schuilenburg werden we met het KCT team (Black Magic) Nederlands kampioen precisiespringen in 1989. Jeetje, wat een gave tijd was dat.

Toen na Golfoorlog 1 ook de SF heel interessant werd is het KCT uitgebreid met de 108 Cotrcie in 1993 met Maj Ad Derksen en daar ben ik meteen begonnen als OPC en twee uitzendingen naar voormalig Joegoslavië. En later terug naar het para-peloton.

Dan in 2001 naar de KMA om Officier te worden en ik weet nog dat men bij de AAC zei dat het tijd werd om eens bij het KCT weg te gaan en daar heb je niet veel te zeggen dus, ik stemde in met een functie als PCC bij luchtmobiel na de opleiding. Eenmaal op de KMA belde ik C-KCT (v Wiggen) dat ik eigenlijk wel PlgC/PC wilde worden bij de 105 en dat wilde hij ook wel.

Zodoende belde ikzelf weer naar Den Haag met de mededeling dat het KCT mij ook wel terug wilde en na een hevige discussie met de monitor werd het toch KCT, maar voor max 2 jaar. Ik bleef dus!

Geweldige tijd in de 105 Cotrcie (3 jaar) gehad met leuke oefeningen en 2 uitzendingen.

In 2004 ben ik als DetC SF det/FLT met de 108 Cotrcie naar Irak geweest.

Super periode, CT acties, samenwerking met de SAS, geweldig. Daarna werd ik C-VCO en in 2006 volgde de plaatsing in Zuid-Duitsland als Hfd S-3 van het International Special Training Centre in Pfullendorf, een geweldige leerzame tijd op een plek nabij de Bodensee waar je normaal vakantie viert. Na drie jaar werd ik begin 2009 C-Defensie Paraschool en eind 2011 nam ik de SSVcie over en heb deze functie 4 jaar en 8 maanden met veel plezier gedaan.

Toen ik in deze periode terug kwam na mijn uitzending van 6 maanden Afrika waren er nog zo'n 250 dagen over voor mijn FLO en op dezelfde dag de cie overdragen en zou ik tevens met FLO gaan dat voelde niet goed en ik wilde blijven, maar in 2016 kon en mocht nadienen niet eens!!

Ik zag oud Korps Commandant Generaal Mark van Uhm op de FLO receptie van Kolonel Jo Seijben en hij wist dat ik wilde blijven. Hij zei, "Leo je moet NU reageren met een rekest".

Het kwam uiteindelijk goed en ik werd speciale stafofficier infrazaken KCT tot heden als "nadiener" voor twee jaar.

Iets heel anders, maar ook daar weer interessante netwerken gevonden en samen vechten we ons kapot om zaken snel of sneller voor elkaar te krijgen voor het KCT.

PARA: Het parabrevet heb nooit laten verlopen en ben elk jaar altijd nog wel ergens actief geweest

als instructeur en dit jaar in april ben ik nog mee geweest naar Eloy Arizona en met collega's van de cijen gesprongen, camerawerk gedaan en eisen voor hun brevet afgenomen en mijn laatste militaire sprongen gemaakt. De teller is blijven staan op 3792 sprongen (dit komt overigens neer op 47 uur 26 min en 34 sec vrije val tijd).

Kortom, ik kijk terug op een geweldige dienstdtijd met evenzo geweldige functies met geweldige collega's. Ik denk vaak terug aan de periodes van opleidingen, oefeningen, missies waar we zoveel hebben gelachen en dingen hebben meegemaakt. Menig anekdotes worden nog vaak herhaald! Het KCT is een geweldige en uniek eenheid en nog steeds is het gras hier groener dan elders.

Burger;

Ik ga door als burger voor 20 uur per week en blijf hetzelfde doen. Infa dus en ik hoop dat ik als intermediair infra de komende tijd nog veel voor het KCT kan betekenen. Ik wil in elk geval nog toekomstige bouwwerken afmaken en daarna kan ik echt pensionado worden.

Ik blijf dezelfde persoon alleen met langere haren en in burger tenue!!

Angela;

Nu wil ik even overgaan om mijn echtgenote te bedanken. Zij is het die mij alle vrijheid geeft om mijn ding te doen en zij is er altijd voor mij geweest en zal er altijd voor me zijn. Zij heeft altijd iets zinnigs te melden, denkt dieper na over dingen en staat altijd achter mij. *(ik ook achter haar overigens) Mijn liefde, mijn Soul Mate. Ik bedank ook de kinderen Vivian en Fabio die er voor Angela waren als ik er weer eens niet was. Lieverd bedankt dat je mij altijd gesteund hebt en dat je er altijd voor me was. Ik hou van jou!

KCT, bedankt voor alles wat ik heb mogen meemaken met, bij en voor het KCT, Jullie enthousiasme, vriendschap en vooral kameraadschap zijn kenmerkend voor deze eenheid. Ik beschouw het KCT ook als een deel van mij, dus feitelijk is het KCT ook familie. I loved every minute of it.

Bedankt dat jullie er allemaal waren, drink nog gezellig wat, het ga jullie goed en voor het KCT personeel,> Tot maandag!!